

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Vbinam spes nostra potissimùm sit ponenda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

statim sanus factus est homo ille. Enim uero adeo sanus factus est, ut illico sustulerit ipse grabatum suum, nouus Atlas factus. Ex quibus omnibus enumeratis exemplis clarum fit, quam diuersa sint diuina iudicia ab humanis; cum toties Deus iudicet manum porrigendam ijs, quos homines esse deserendos iudicauerunt; quorum vtrumque docet, nec nimiam in hominibus fiduciam collocandam, nec vnuquam Deo diffidendum. Hoc est, quod veteri proverbio dicitur: Deus de machina: stat enim ille pro nobis invocatus, cum nos etiam in extrema tegula stamus.

C A P V T X I I I .

*Deum, tum in omni, tum etiam in pecuniaria necessitate
eagentibus mirabiliter subuenire.*

I.

2. Cor. 5. 18.
Ephes. 3. 20.

Ierem. 2. 13.

II.

Drofanorum hominum iudicio; Nummus est humana potentiae compendium; rectius dicerent: Deus est humane potentiae compendium. Siquidem omnia ex Deo, qui potens est omnia facere superabundanter, quam petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, que operatur in nobis. Ille fons est omnis boni; ille Oceanus misericordiarum; ille asylum; ille scutum; ille portus; ille spes prima & ultima miserorum. Ut proinde stolidè erret, qui, fonte deserto, cisternas sibi fodit, quæ continent non valent aquas; aut fluum, immo riuum, existimat Oceano pleniorem; vel qui, cum vidit, se ab omnibus deserit, etiam à Deo desertum arbitratur; quasi exhausta sit illius potentia & bonitas, aut fons misericordiæ exsiccatus. Non nudit Deum, quisquis, in rebus ambiguis, non consulit Deum. Non credit Mundi gubernatorem Mundo esse superiorem, qui cunque se abstrahi sinit, per ullam rem Mundi. O quam vilis spes est, quæ nititur Mundi potentia! quam fugax Principum custodia! quam fallax fiducia creaturæ! Fascinatio, error, cæcitas, insania est, querere ubique vel solatia, vel auxilia, & ignorare, aut obliuisci eum, in quo sunt omnia, immo etiam à quo sunt omnia, qui & est omnia in omnibus.

De Protheo, versipelle falsoque Deo, quem alij Vertumnus appellauerunt, Propertius ita cecinit:

Oppor-